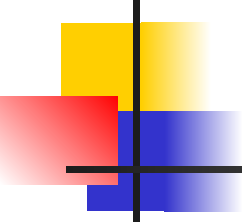

ГЛОСАРІЙ

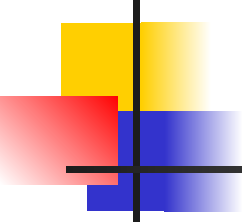
(СЛОВНИК ПОНЯТЬ)

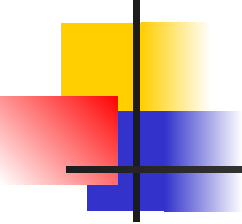
Авторитет —

повага і загальне визнання впливу
особи, що ґрунтується на її знаннях,
чеснотах, досвіді, вмілих діях, здібностях

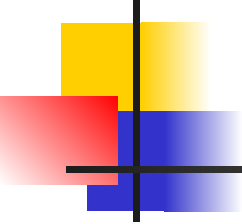
Авторитарність —

стиль керівництва та лідерства педагога, який характеризується жорстокою централізацією своїх управлінських функцій, гальмуванням ініціативи інших, диктатом та опікою як тактикою спілкування; вимогами, повчаннями, погрозами, тиском, нотаціями, заборонами, заохоченнями та покараннями як способами спілкування

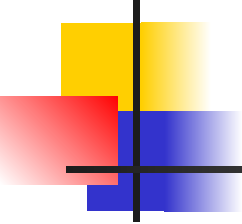
Адаптація —

комплекс процесів і дій, спрямованих на пристосування до змінних умов існування

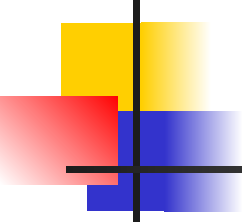
Активність —

прагнення дитини підтримувати життєво важливі зв'язки з навколишнім світом та перетворювати його

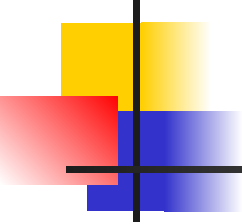
Алгоритм —

послідовність команд для розв'язання
поставлених задач

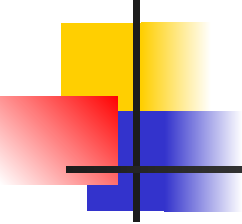
Альтернатива —

необхідність вибору одного з двох або кількох можливих рішень, варіантів; можливості, кожна з яких виключає одна одну

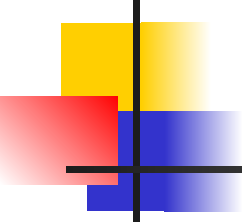
Альтруїзм —

безкорислива турбота про інших,
здатність поступитися власними
інтересами заради інших

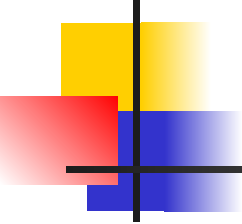
Амбівалентна поведінка —

поведінка особистості, яка характеризується суперечливим ставленням до певного об'єкта, з одночасною спрямованістю на цей об'єкт протилежних, несумісних між собою схильностей, прагнень, переживань

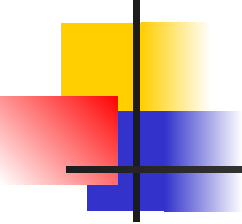
Амбіція —

надмірне захоплення власним «Я»,
себелюбство

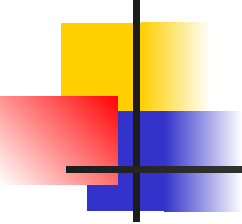
Базовий —

основний, засадовий

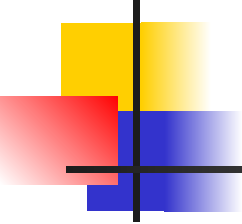
Варіативність —

видозміна чогось, урізноманітнення,
відхід від основного типу

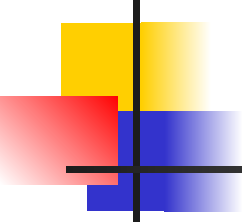
Вербальный —

словесный, усный

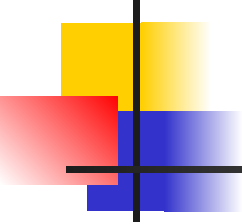
Взаємини —

духовні утворення, що складаються в процесі спілкування і відображають його позитивний або негативний характер

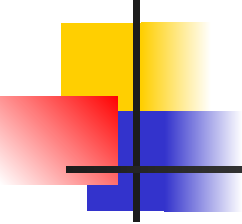
Виховання —

залучення дитини до вироблених
людством цінностей; створення
сприятливих умов для реалізації нею
свого особистісного потенціалу;
формування основ ціннісного ставлення
дитини до навколишнього світу та самої
себе; створення її власного фонду
«хочу»

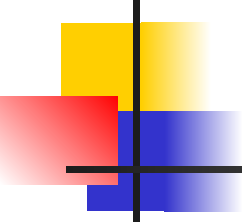
Впевненість у собі —

переживання людиною своїх
можливостей як адекватних поставленим
життєвим задачам

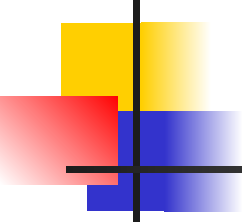
Гідність —

переживання людиною своєї цінності,
усвідомлення власних чеснот,
позитивних властивостей; повага до себе

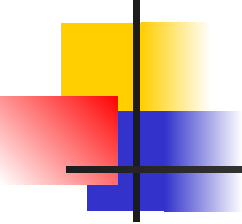
Громадянин —

людина, що належить до постійного населення даної держави, користується всіма її правами, виконує обов'язки цієї держави

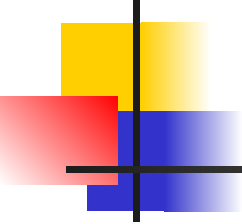
Дисципліна —

обов'язкове для всіх членів колективу
дотримання встановленого порядку,
правил

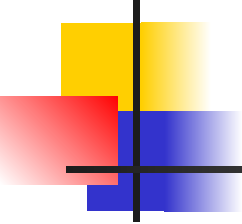
Досвід —

засноване на практиці чуттєве пізнання
дійсності; єдність знань, умінь, навичок,
переживань, розміркувань, реалізованих
прагнень, звичок людини

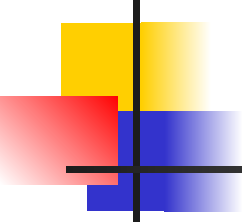
Духовність —

індивідуальна вираженість у системі
мотивів особистості двох
фундаментальних потреб: ідеальної
потреби пізнання й соціальної потреби
жити «для інших»

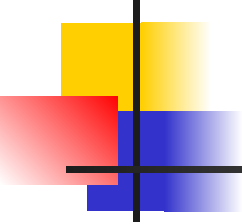
Егоцентризм —

крайня форма індивідуалізму,
зорієнтованість винятково на себе,
невміння й небажання брати до уваги
інших

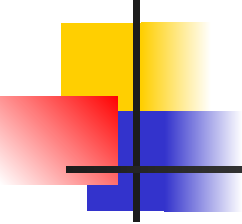
Експертиза —

розгляд якогось питання експертами з метою вироблення висновку; висновок, даний фахівцями

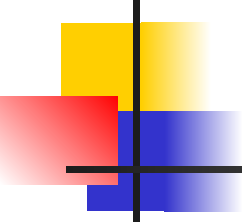
Емоційний комфорт —

стан максимальної зручності,
задоволення, захищеності

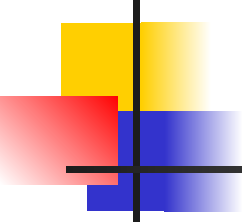
Емпатія —

співпереживання, здатність розуміти інших, розпізнавати їх стан, адекватно на нього відгукуватися

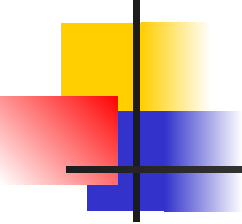
Життєдіяльність —

весь спектр життєвої активності
особистості, організація нею всіх сфер
свого буття; самовизначення, здійснення
життєвих виборів, реалізація цінностей

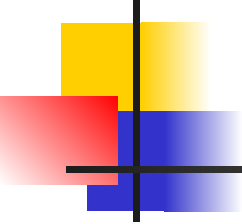
Здібності —

психічні властивості, які ґрунтуються на природних задатках і є передумовою успішного виконання людиною певних видів діяльності, засвоєння нею знань, умінь, навичок

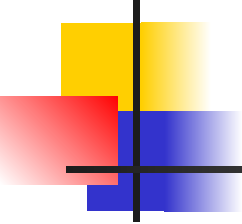
Зона найближчого розвитку —

розбіжність у рівні складності завдань,
які дитина розв'язує самостійно та під
керівництвом дорослого

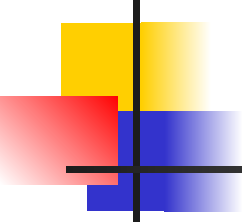
Індивід —

людина як біологічна істота, представник
роду безвідносно до своїх її особистісних
якостей, соціального статусу

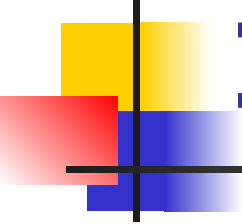
Індивідуальність —

особистість у своїй неповторності,
своєрідності, унікальності

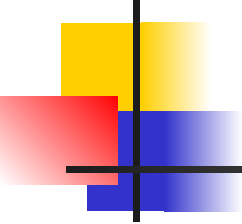
Інновація в освіті —

нововведення в педагогічній системі,
що поліпшує розвиток і результати
навчально-виховного процесу

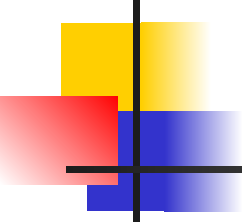
Інноваційний процес —

комплекс взаємопов'язаних заходів
інвестиційного характеру,
впровадження інноваційних технологій

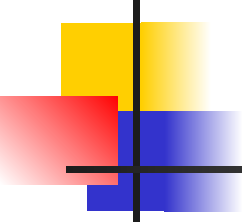
Коментар —

пояснення, тлумачення певного тексту

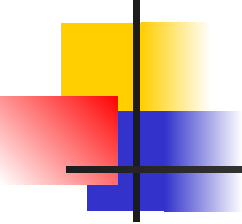
Компетентність —

сукупна характеристика людини щодо відповідності її життєдіяльності умовам і вимогам життя та природним можливостям; володіння досвідом, який дає змогу висловлювати зважене судження, займати певну позицію

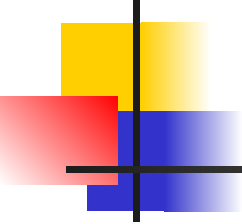
Компетенція —

коло питань, в яких особа добре поінформована; коло повноважень, прав

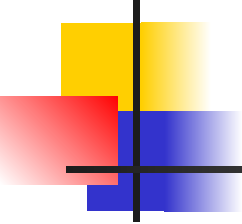
Концепція —

система наукових поглядів на ті чи інші
явища

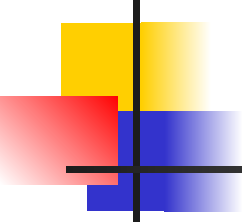
Креативність —

творчі можливості людини, які виявляються в мисленні, почуттях, спілкуванні, діяльності, характеризують особистість у цілому

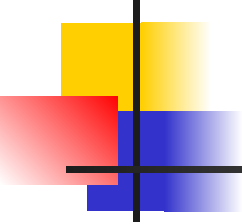
Критерій —

ознака, за якою здійснюється оцінка
когось-чого; мірило оцінки

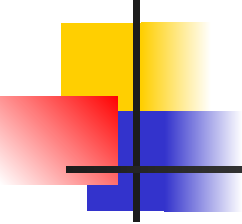
Логіко-математичний розвиток —

якісні зміни в пізнавальній діяльності
дитини, що відбуваються внаслідок
розвитку математичних умінь і
пов'язаних з ними логічних операцій

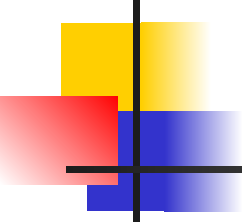
Логіко-математична компетентність —

уміння здійснювати: класифікацію геометричних фігур, предметів, множин; серіацію за величиною, масою, об'ємом, розташуванням у просторі й часі; обчислення та вимірювання кількості, довжини, висоти, ширини, об'єму, маси, часу

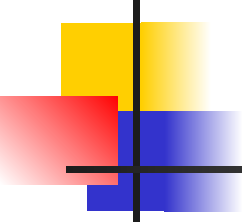
Мета —

передбачення свідомістю результату, на
здобуття якого спрямовано діяльність

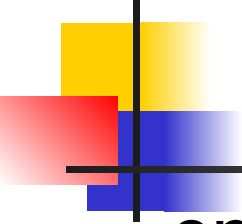
Модель —

зразок певного виробу; зменшене
відтворення або схема чогось

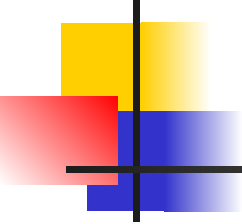
Мотивація —

система мотивів, яка спонукає особистість до активної діяльності заради досягнення значущої мети

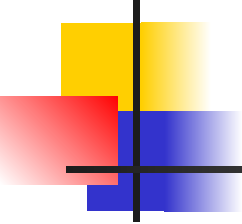
Навчання —

організований педагогом процес формування у дитини пізнавальної активності, пробудження потреби у нових знаннях; відкриття нею значущості учіння для її особистісного становлення, творчого ставлення до дійсності; розумовий розвиток дитини — розвиток уміння виділяти проблему, аналізувати її, знаходити адекватні засоби її розв'язання; формування уміння переносити набуті знання у нові умови життя; закладання основ дитячого фонду «можу»

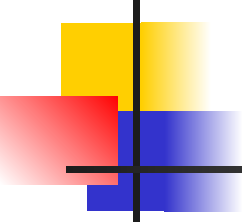
Нормативний —

такий, що встановлює норму, правило,
за якими здійснюється діяльність

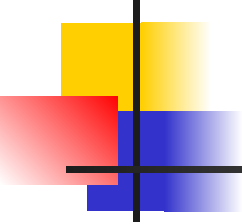
Обдарованість —

високий рівень розвитку здібностей

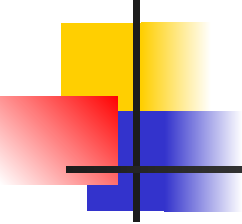
Обов'язок —

моральне почуття, що ґрунтується на усвідомленні та прийнятті людиною соціальних норм, які перетворилися на мотив її діяльності

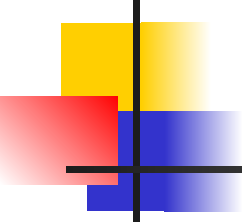
Освіта —

процес набуття людиною в процесі
виховання та навчання базису
особистісної культури, духовного
обличчя

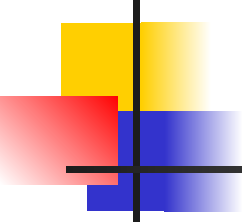
Освітній простір —

форма існування та поширення освітніх
ідей і технологій

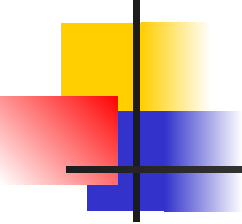
Особистість —

соціальна особа, яка вільно та відповідально визначає свою позицію серед інших, виступає активним суб'єктом власної життєдіяльності, творчо ставиться до оточення та самої себе

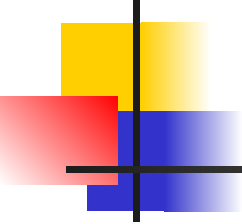
Перевага —

якість, властивість, що вигідно відрізняє
когось, щонебудь від когось, чогось

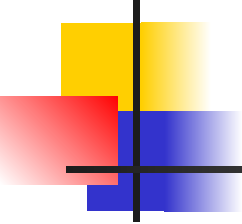
Плюралізм —

позиція, згідно з якою мають право на існування кілька або багато незалежних форм пізнання

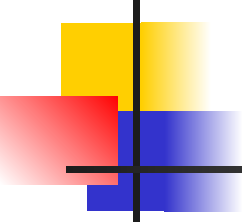
Право —

свобода дій особистості відповідно до
потреб

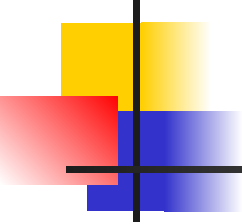
Потенціал —

можливості, резерви, джерела, ще не використані особистістю, які за певних умов можуть бути використані нею для розв'язання певної життєвої задачі

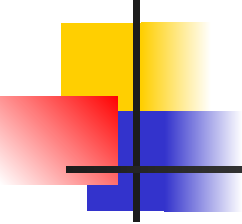
Працелюбність —

риса особистості, що засвідчує готовність брати участь у суспільно корисній діяльності й досягати високих стандартів якості

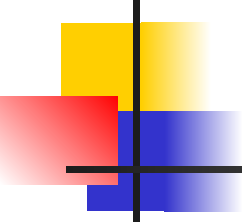
Принцип —

основне, вихідне положення теорії, науки

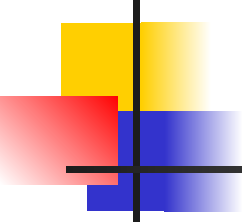
Пріоритет —

першість, переважне право на щось

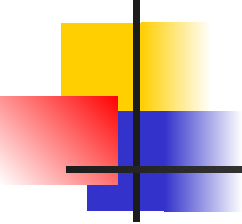
Предметний світ —

матеріальні речі, створені руками
людини, які спонукають її до практичної
діяльності

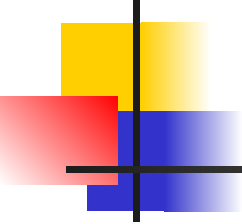
Провідна діяльність —

вид діяльності, в якому формуються
якісні зміни особистості на певному
віковому етапі

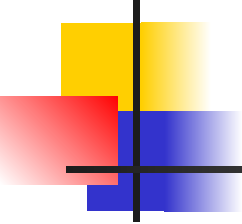
Прогностичний —

звернень у майбутнє

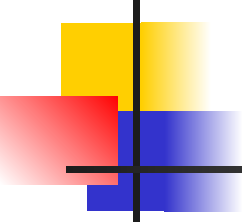
Продуктивність життя —

сукупність життєвих успіхів і досягнень
людини за певний проміжок часу

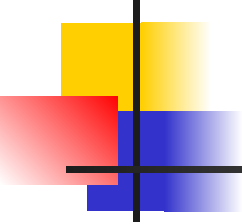
Простір «Я» —

все, що особистість включає до складу свого «Я», що цінує, любить, приймає

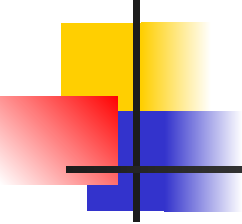
Регламентований —

упорядкований, підпорядкований
правилам, що встановлюють певний
порядок

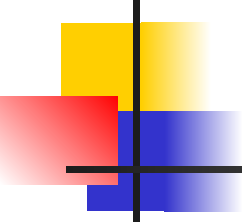
Рефлексія —

вид пізнання, в ході якого особистість стає сама об'єктом свого спостереження

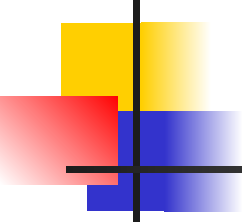
Розвиток —

процес кількісних і якісних змін в становленні особистості, її ціннісного ставлення до навколишнього світу та самої себе

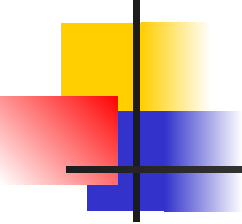
Самооцінка —

цінність, якою дитина наділяє себе в
цілому та окремі свої властивості,
здібності, досягнення

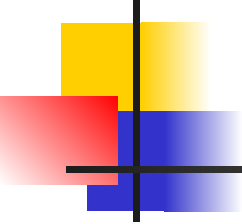
Самоконтроль —

процес свідомого, вольового управління
своєю поведінкою та діяльністю
відповідно до ціннісних орієнтацій

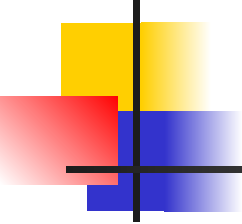
Самопізнання —

процес свідомого аналізу особистістю себе, своєї діяльності, свого внутрішнього життя

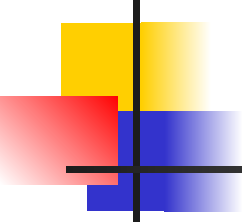
Самореалізація —

здатність особистості об'єктивувати багатство свого внутрішнього світу в певній формі активності, виді діяльності, сфері життя

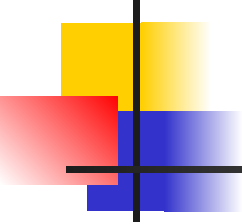
Самосвідомість —

здатність сприймати себе зі сторони,
розуміти своє значення для інших;
усвідомлення й оцінка свого ставлення
до світу, себе як особистості, своїх
вчинків, дій, думок, почуттів, бажань, її
інтересів

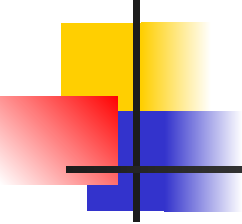
Самостійність —

здатність покладатися на власні сили, не звертатися без потреби по допомогу до інших, діяти незалежно й ініціативно

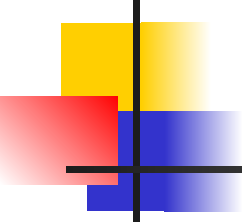
Самоцінність дитинства —

розуміння значущості, цінності, важливості періоду дитинства для становлення особистості; усвідомлення його скороминущого значення покладатися на власні сили, не звертатися без потреби по допомогу до інших, діяти незалежно й ініціативно

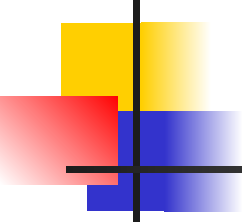
Світогляд —

система поглядів на природу,
суспільство, власне «Я»

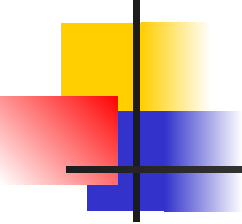
Сензитивний —

чутливий; найсприятливіший етап для розвитку певних функцій, освоєння певних способів або видів діяльності

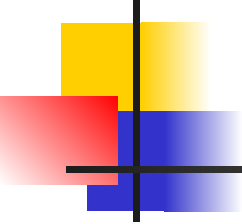
Середовище розвивальне —

єдність соціальних і предметних засобів
збагачення різноманітної діяльності
дитини

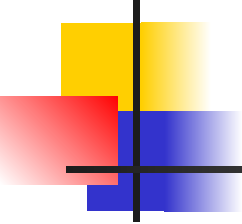
Смисл життя —

цілісне уявлення особистості про своє
призначення, вищу мету,
фундаментальні засади власного буття,
життєво значущі цінності

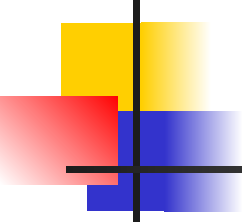
Совість —

внутрішня етична інстанція, мотиваційно-сміслова установка особистості; усвідомлення нею добра і зла, душевний відгук на них, свідомо відповідальність за себе та інших; форма морально-емоційного самоконтролю

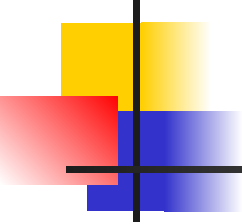
Соціальна ситуація розвитку —

особливе поєднання внутрішніх процесів
і зовнішніх умов розвитку, типових для
кожного вікового етапу

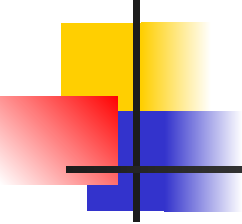
Соціалізація —

процес соціального розвитку людини,
формування соціальних якостей
особистості через засвоєння нею
групових цінностей і норм

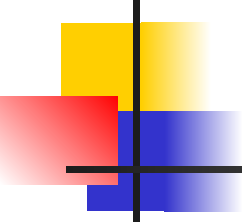
Статеве виховання —

вплив на психічний і фізичний розвиток хлопчика і дівчинки з метою оптимізації їх діяльності, пов'язаної з відносинами представників різної статі, з формуванням статевої ролі та позиції

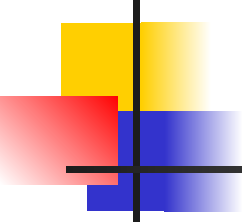
Суб'єкт —

людина як активна істота, що впливає на умови свого життя, виробляє до нього особисте ставлення, характеризується авторським началом, виступає розпорядником життєдіяльності, діячем, автором

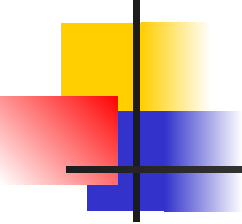
Суб'єктність —

усвідомлення дитиною свого фізичного, психічного та соціального «Я»; активне сприймання світу

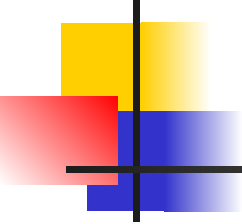
Суб'єктивність —

позначення людського в людині, її
внутрішнього світу

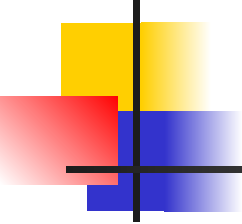
Становлення особистості —

нескінченна наука народжень,
трансформацій, якісно-кількісних змін
особистості в ході її розвитку

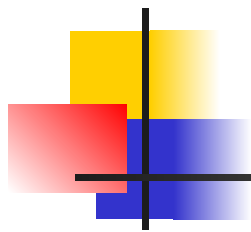
Творчість —

притаманна лише людині діяльність, що породжує якісно нове, відмінне, неповторне, оригінальне, унікальне

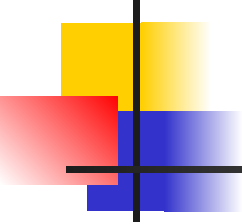
Технологія педагогічна —

сукупність способів і засобів здійснення педагогічних заходів, реалізації форм педагогічної діяльності

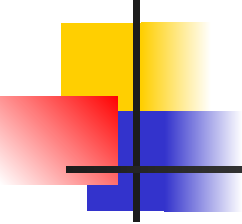
Толерантність —

терпимість до чужої думки, віри,
поведінки

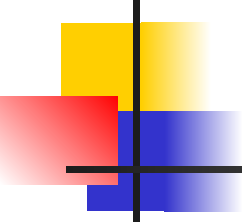
Функція —

обов'язок, коло діяльності, призначення, роль; явище, яке залежить від іншого і зазнає змін із зміною цього іншого

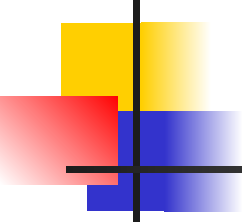
Характер —

сукупність усіх властивостей людини, що проявляються в її поведінці; натура особистості

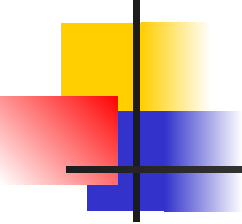
Характеристика —

опис характерних, таких що відрізняють дитину від інших, якостей, властивостей, рис

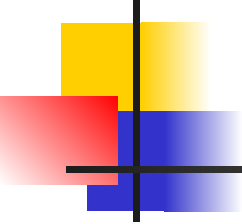
Цінність —

поняття за допомогою якого визначають
оцінку людиною об'єктивних чеснот і
достоїнств навколишнього світу

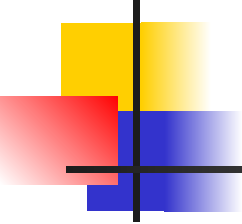
Ціннісне ставлення —

активна спрямованість дитини на щось, яка базується на визначенні її високої об'єктивної значущості та суб'єктивного особистого смислу

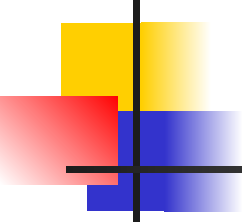
Шкільна зрілість —

повнота розвитку у дитини 6-7 років
базових особистісних якостей; фізичного,
психічного та соціального здоров'я;
готовності до систематичного
навчального навантаження

Я-концепція —

динамічна система уявлень людини про саму себе, що передбачає усвідомлення нею своїх властивостей, самооцінку та виражається певними установками і чеканнями щодо себе

Я —

категорія для означення індивідуальності
особистості, прояву її свідомості